

PESMI

Mart Ogen

ŠTUDIJA ŠT. 8

Ko bo ves svet oranžen,
ali ko bo skoraj ves svet oranžen,
bova midva sinja kot večer.
Ali pa boš ti srebrna
in jaz zamolklo moder.

Nikdar ne bova kakor drugi.
Tudi med seboj si ne bova nikoli
popolnoma enaka.

Tako blizu, drug ob drugem,
tako bova ostala vedno,
vedno skupaj,
ti
in jaz,
kakor žarki mesečine,
in morje.

ŠTUDIJA ŠT. 11

Ljubim te, ljubiš me.
Če je svetlo,
moje oči, tvoje oči,
a naj bo mrak,
kaj bi z očmi.

V temi,
tvoja dlan, moja dlan,
besede, ki jih govoriva,
dih najinih ust,
moja dlan
tvoje prsi, tvoj obraz,
tvoja dlan
moja usta, moj hrbet.

Dlan se dotika,
koža kože,
nežen veter.

Toda odmakni se, umakni svojo roko:
To ni več ista roka.
Odmakni se, odidi:
To ni več isti obraz,
ni več isto telo.

Dotik, in trenutek, ki mine,
in ni več trenutka,
ni več besed,
ni več vonja.
Čeprav je dlan še vedno tvojamoja.
Čeprav telo ne neha biti mojetvoje.
Niti spomin na glas, na dih, na vonj,
ne neha biti tvojmoj.
Bolečina ostane.

Ljubezen.
Ne odhajaj. Ne odmikaj se.
Naj ostane bližina, moja, tvoja,
telo ob telesu,
moja dlan na tvojih prsih,
tvoj obraz na moji rami,
naj ostane, bližina, zlitje
nemira, hrepenenja,
mojegatvojega.

Ljubezen, ne odhajaj, ne odmikaj se.
Ljubezen, ne odhajaj.
Ostaniva.
Tukaj.
Vedno skupaj.
Ostaniva.

Jazti.

Prijatelji, naše življenje
res ni kaj prida.
Ampak radi ga imamo vseeno.

Kljub popredmetenosti,
kljub nihilizmu,
kljub histeriji,
ki nas obdajajo,
in kljub brezbriznosti,
brezčutnosti
in malomarnosti,
ki so okrog nas.

Zavedamo se.

Sveta

pa ne bomo dosti spremenili.
In vendar se nam to življenje,
to življenje, kakor ga živimo,
ne zdi brez smisla.
Zato, ker ga ljubimo.

Saj, zato, ker ljubimo ljubezen,
zato, ker ljubimo
pomlad in zimo,
kozarec vina,
okusno jed,
umetnost,
godbo,
ki nam ugaja,
kavarniški klepet,
zato, ker ljubimo vsak gib,
vsak hip, vsak vonj in videz,
sleherno besedo ljubljene osebe,
zato, samo zato, ker imamo radi
ljudi, ki jih imamo radi.

— Naj tisti norci le kar vržejo svojo bombo!

Naj jo vržejo, prekleti!

Umrli bomo, zaljubljeni v življenje,
umrli bomo drug ob drugem,
z ljubeznijo na ustih.

to je torej ta vrt

mislim sem že

da ga nikoli ne najdem

nikjer ni nobenih kažipotov
nikjer napotkov kako
prideš

potolaži se prijatelj
tudi meni se včasih zgodi
da ne morem
posebno prvič
je težko
vse tisto vznemirjenje
in sploh

sedela je čakala
in potem
tisti vrt

mislim sem že da ga nikoli ne najdem
— — — — —

kako naj se vede
mlad mož
kaj naj reče
tako lahko ga nepričakovano kaj polomi
napačna beseda
napačen trenutek

ženska ali dekle
kakšna skrivnost
saj konec koncev
je to smešno
pa vendar ni

kako naj se vede
plašen mlad mož
kaj naj reče
takrat prvič
in kaj potem
— — — — —

nežnost je bistvena
skromnost
pusti naj govori ona
vsi tako radi govorimo
o sebi

predvsem pa jih nikar ne podcenjuj
pogosto so pametnejše od moških
naravnejše

posebno v ljubezni

pusti jo naj izbere
trenutek

in nikar ne bodi domišljav
ne bodi plašen ne bodi neučakan bodi
nežen
trden
ko pride
čas bodi

mož

*Ker sva oba skoraj hkrati
spala z istim dekletom,
ne, zaradi tega že nisva postala prijatelja.*

Bil sem seveda zaljubljen
in se mi ni niti sanjalo,
da si jo tudi ti imel.
Ti nisi bil zaljubljen,
in si seveda vedel.

Sploh si bil ti vedno bolj pameten,
bolj smrtno poučen,
medtem ko sem bil jaz vselej
pretirano čustven,
občutljiv kakor mimoza,
skratka, čisti amater.
Ne, ampak zaradi tiste punce pa res nisva postala prijatelja.
Mogoče zaradi kavarne.
Ali pa zato, ker sva oba
pogorela
v nečem, kar je bilo bistveno.
In sva se morala potem zadovoljiti z nadomestki.

In sva tako zdaj oba rahlo cinična,
rahlo pokroviteljska,
rahlo zajedljiva.
Samo da si ti tudi še zdaj,
in tudi v tem oziru,
vsaj navidez
trdnejši. Bolj temeljit.
Vendar pa z leti nisva postala nič modrejša.
Samo mogoče malo manj dovzetna,
bolj poredko prizadeta,
poredkoma vznemirjena.

S tridesetimi ali petdesetimi leti
pred sabo
pa res ne vem, kaj naj storiva, prijatelj.
Bova postala še bolj cinična?
Se bova vdala nenasitljivi razuzdanosti?
Se bova zaprla vase?
Se bova sprijaznila?
Ali pa bova, čez mnogo let,
le postala
modrejša?

In skromnejša?

Presneto, to bi pa res rad videl!